

Aften

Sjefredaktør: Hans Erik Matre
Aften-redaktør: Hilde Haugsgjerd
Nyhetsredaktør: Ole Erik Almlid
Politisk redaktør: Harald Stanghelle
Redaktør: Kjersti Løken Stavrum
Adm. direktør: Kristin Skogen Lund

Fredag 26. september 2008

Personlig hjelp en hovedsak

MS-RAMMEDE Anna Lena Berglund og over hundre andre funksjonshemmede i Oslo frykter at de mister sine personlige assistenter. Berglund har i seks år vært tilknyttet det private senter Uloba, et landsdekkende andelslag dannet i 1991, som eies og drives av funksjonshemmede på nonprofit basis. Her de anledning til å velge ut sine egne personlige assistenter som to ganger i uken hjelper dem med hverdagslige gjøremål og er med på sosiale aktiviteter.

Nå frykter hun at kommunen vil ta over styringen, og dermed ta fra henne den friheten og fleksibiliteten hun hittil har hatt. Frykten er et resultat av at kommunen i februar i år tok i bruk en ny kontrakt med sikte på å samordne tilbudene fra kommunen, Uloba og andre arbeidsgivere.

«Byrådet må hegne om den private assistanse»

ULOBA MENER endringene ikke ivaretar grunntanken om personlig assistanse, og har derfor ikke undertegnet kontrakten. Utviklings- og kompetanseetaten mener på sin side at Uloba i sine kontrakter ikke gir noen garanti for at brukerne får det antall assistenttimer de har søkt om. Det avviser kommunikasjonsjef Jon Torp i det private selskapet. «De funksjonshemmede får opplæring av oss til å styre sitt eget budsjett. I løpet av 17 år har de ikke hatt noen problemer med det», sier Torp.

Siden Uloba ikke har undertegnet den nye kontrakten med kommunen, får firmaet ikke ta inn nye brukere i sitt tilbud. De 137 funksjonshemmede som er knyttet til dette tilbudet, får beholde tjenesten, mens de ti som står på venteliste, ikke blir tatt imot.

DETTE ER uoverensstemmelser som det bør være enkelt å rydde opp i på det møtet konstituert sosialbyråd Jøran Kalmyr har invitert ledelsen i Uloba til. Byrådet må hegne om den personlige assistanse man har åpnet for, ved å gi plass for private firmaer når det gjelder omsorgen til funksjonshemmede.

Irriterte. Syklister misliker bilister og bilister irriterer seg over syklister. Sammen rister de på hodet av dumme fotgjengere.

Kan vi ikke bare være venner?

Vi elsker å prate om de gale trafikantene som risikerer livet på kjente charterveier i Sør-Europa. Men kampen om fortau, gater og ringveier i Oslo er minst like intens som noe annet sted.

Bilistene, fotgjengerne og syklisterne utgjør de tre trafikklagene som aldri gir opp, og som tar med seg slagordene inn i Aftens leserbrevspalter. Oslo er en ypperlig slagmark for lagene, med sitt virvar av enveiskjøringer, trafikklys og ødelagt brostein. Hvert lag vinner noen slag innimellom, men hittil har ingen vunnet krigen.

Jeg har ikke oversikt over alle reglene, men det er i hvert fall helt sikkert at man ikke kan spille på alle tre lagene. Hvis du for eksempel primært er en fotgjenger som av og til låner bil og av og til hopper på en bysykkel, så er ikke det i nærheten av å holde til tre medlemskap.

Sats på ett lag

Noen kan med troverdigheten i behold hevde at de spiller på to av lagene. Det gjelder i første rek-

Peter Markovski
Journalist

KOMMENTAR

peter.markovski@aftenposten.no

ke de som aller helst vil gå eller sykle, men som må bruke bil fordi det er for langt fra A til B. For enkelthets skyld bør du imidlertid velge ett lag, og konsekvent kjempe for dette lagets rettigheter.

Et lagmedlemskap gir deg automatisk rett til å banne, hytte med nevene (OBS; forbeholdt de over 60) og skrike til en motstander som gjør noe feil.

Eksempel 1: Hvis en syklist som krysser veien på rødt lys nesten kræsjer med en bilist som svinger inn på den aktuelle veien, har begge like stor indignasjonsrett. Dette gjelder selv om bilisten har ventet på grønt lys.

Eksempel 2: Hvis en mp3-lytende fotgjenger som spaserer på

en oppmerket sykkelsti nesten blir rent overende av en syklist, kan ikke én part heve stemmen mer enn den andre. Dette gjelder selv om syklisten har brukt ringeklokken og bremsset ned for å unngå et blodig sammenstøt.

Ingen tegn til fred

Det er ingen tvil om at det ikke er lagt til rette for at alle tre lagene skal kunne spille på samme vei i Oslo. Nei, det er ikke mange nok sykkelstier. Jo, fotgjengerne fortjener bredere fortau og trygge fotgjengeroverganger. Og bilistene kunne vært tjent med flere strekninger der de ikke trenger å være redd for å få en syklist i frontruten.

Men det kan ta tid å fikse alt dette. I mellomtiden er det viktig at du fortsetter som før, at du ikke roer deg ned og at du ikke ser på motstanderne som dine naboer og medmennesker.

PS. Overskriften er ironisk. Selv spiller jeg på bilistlaget og fotgjengerlaget. Jeg har ikke sykkel, og vil heller ikke være venn med noen syklister.